

Katarina Babić**4+ PAL DEČOV, VLASTIMIR NIKOLIĆ I MILIVOJ ŠTULOVIĆ**

20. 09 – 9. 10. 2007.

|| zložba slika "4+" Pala Dečova, Vlastimira Nikolića i Milivoja Štulovića otvorena je 20. septembra 2007. godine u Gradskoj galeriji "Mostovi Balkana" u Kragujevcu. Tri savremena autora srpske likovne scene, potpuno različitih likovnih poetika, ipak povezuje modernistički pristup slici i nekonvencionalna estetika. Akcenat nije na čisto plastičnom mišljenju. U osnovi su приметne reference na predmetne motive i iskustva. Karakteriše ih moderno shvatanje prostora na slici, njena plošnost i dvodimenzionalnost. Svet slike formiraju različite vizuelne i duhovne relacije, od umetnikove svesti do fenomena spoljnog sveta. Teme i motivi su redukovani i transformisani, a forme su apstrahovane. Cilj umetnika je postizanje jedinstva između duševnog stanja i fizičkog pokreta bilo da koriste tehniku poentilizma, drippinga ili određenog vida kaligrafije. Vojvođanski pejzaži slikara Pala Dečova odišu iskonskim mirom, dok su prisustvo čoveka i uređenost savremenog društva samo nagovešteni. Tehnikom poentilizma on sprovodi teoriju divizionizma – metodu optičke dekompozicije boja oslanjajući se pri tom na sintetičku komponentu u oku posmatrača. Isprekidanim i uznemirenim potezom nanete su komplementarne i kontrastne boje. Dečov koristi postupak isečenog kadra, karakterističnog za tradicionalno japansko slikarstvo, čime ističe ne samo materijalni već i metafizički

segment slike. Pal Dečov na svojim pejzažima prenosi sopstvene čulne utiske.

Vlastimir Nikolić je po vokaciji istoričar umetnosti čiji likovni opus obuhvata crteže, akvarele, pastele, i ulja na platnu. Nereferencijalnim izrazom on otkriva skrivenu lepotu materije, a sliku dovodi do apstrakcije. Autor u svoje lirske apstrakcije uvodi detalje organske prirode, grančicu ili list, redukujući ih na znak, simbol. Moglo bi se reći da njegova dela predstavljaju pokušaj sinteze figuracije i apstrakcije. Slike odišu kontemplativnom atmosferom kompozicionih i kolorističkih rešenja, snažnim spontanim, a ipak, kontrolisanim gestom.

Stiče se utisak da je ideja osnovni cilj stvaralaštva slikara i scenografa Milivoja Štulovića. Autor se poziva na evropsku kulturnu tradiciju u svojim enformelskim kutijama i slikama većeg formata. U ranijim radovima inspiracija je bila vizantijska umetnost, a sada u ciklusu "Artefakti – sećanje na Leonarda" to su kaligrafski citati iz spisa "Kako su letele ptice" renesansnog majstora Leonarda da Vinčija. Asemblaže u kutijama, on stvara od patiniranih metalnih brava, reza, fragmentima rukopisa koji asociraju na iskopine i arhaične spise. Metaforama tekovina starih civilizacija koje odolevaju zubu vremena, Štulović ističe da dela ostaju iza čoveka, umetnika kao materijalni dokaz i svedočanstvo o jednom dobu.

Savremena umetnost ne daje apsolutne istine, bezuslovna znanja, veštine i odgovore. Ona prenosi subjektivno osećanje sveta. Iz takvog iskustva publika uči i korespondira u skladu sa svojim fizičkim i duhovnim bićem. Jedino merilo danas je apsolutna sloboda kako u izražavanju tako i u percepciji.